



Читаница

Билтен Народне библиотеке и музеја

година II, број 2

новембар 2009.

22. новембар

Дан Народне библиотеке



*Данашња зграда Народне библиотеке у улици 1. октобра бр. 57
(прва зграда са леве стране)*

Библиотека је од свог оснивања често мењала своје место, а у ову зграду, одмах до Хемболдове апотеке, смештена је после II светског рата. Пре тога, одмах по ослобођењу 1944. године, привремено је била смештена у Ристићевој кући која се налазила у близини, на углу улица 1. октобра и Пролетерске.

Књига **ПОХОД**, Драгутина Илкића говори о човековој немоћи и узалудности борбе против природе, закона наслеђа и судбина малих људи везаних за период насељавања Баната и првих покушаја бечких власти да пошуме оголела пространства Делиблатске пешчаре...

...Априла месеца године хиљаду осамстотина тринаесте пошли су робијаши Срби, из казнионице у Араду да подигну шуму на Делиблатској пешчари. Водио их је царски и краљевски аустријско угарски хрватски жандармеријски наредник Загорац Матек.

И дошли су, четвртог дана увече, до скеле испод села Сакуле. Ту учинише логор, за ноћ. Пошто их Тодор милитар и кочијаш Јандраш, јобађ поморишки ослободише ланаца на рукама, робијаши један по један, сва шесторица сиђоше неспретно са кола и седоше на земљу. Милитар Тодор им даде по комад проје да вечерају.

Тих дана воде Тамиша биле су разливане на далеко преко слатинасте земље тамо према Тиси, као што се овде вода излива сваке године, с пролећа, од трансилванијског снега и тада на десетине хиљада ланаца банатске земље освоје баре и ритови, често се створе права језера, пространством велика докле око досеже, али то су глува језера јер се у њима једва које јато дивљих патака настани и нешто рибе. А кад се човек за тихе ноћи нађе покрај таквог језера, па проговори, његов глас се чује бескрајно чисто, тако да се чини како се распростире до свих даљина. Исто тако, затрепери кроз ноћ преко мирне воде и глас што долута до ове обале од некуд из далека, ниоткуд, овај повик или свеједно псовка или случајно изговорена сасвим безазлена реч, остане онда да лебди за дуго у мртвилу; и све се то тада створи као нека друга земља: непрегледни ритови, незнани глас што допире тако далеко, или и само небо, којему се свод, дубоко спокојан, спустио тако близу да може руком да се дотакне. Као зачаран, Банат се још једном растаче у вечни рит, уклету, прикаже се као Панонија из давнина, тако да се човеку у тој пустољини његово сопствено време појави као безнадежан бедан исечак из свих тих минулих времена, у којима се плоде саме гладне године и гладне хорде...

КУЛТУРНА ДЕШАВАЊА У НАШОЈ БИБЛИОТЕЦИ ТОКОМ 2009. године

- 2009. година је обележена разноврсним културним садржајима. Акција "Бесплатно чланство ђака првака" је спроведена. Уз пригодан програм песникиње Јадранке Ћулум, ђацима првацима су уручене бесплатне чланске карте. Та акција већ постаје традиција у нашој библиотеци.
- Бојан Јовановић, дечак из Беле Цркве, представио се изложбом цртежа.
- Средином фебруара Зоран Рашковић је обрадовао љубитеље поезије својом књигом. Књижевно вече је било прапраћено звуцима гитаре.
- Библиотека је била домаћин још једне интересантне књижевне вечери поводом 200-годишњице рођења Гогоља.
- Милета Радојевић већ годинама обрадује Белоцркване својом изложбом слика, тако да је прво тромесечје обележила изложба слика-пејзажа.
- У овим тешким временима не само економске кризе, већ и кризе морала и духовних вредности, Владета Јеротић је одржао предавање на тему: "Зашто је људима тешко да воле". Овај изузетан стручњак је гостовао у нашем граду неколико пута.
- Месец мај обележио је и Радован Влаховић који се представио романом: "Самороплаветнило". Исте вечери његова ћерка Сенка приредила је изложбу слика. Гости вечери су били критичарка Марија Танацков и уредник Перица Милутин.
- И тако смо стигли до лета кад су нам изложбу слика приредили аматери из Зрењанина (УЛАЗ) и удружење, такође аматера, сликара Беле Цркве (УЛСА). Ово вече је било прилика да се Белоцрквани упознају са Зрењанинцима и њиховим сликама. Изложбу је отворио Радивој Шајтинац, књижевник.
- Током лета у нашем граду је веома лепо и пуно је туриста. Једне летње вечери одржано је предавање на тему: "Промоција и популаризација науке у локалним срединама". Предавачи су били проф. др Момчило Павловић, директор Института за савремену историју и проф. др Владимир Цветковић, декан факултета за безбедност Републике Србије.
- Један филм "Заштитимо сове" и промоција књиге Славка Мркића "Јосип Броз Тито о рату" и лето се завршило успешно...
- И јесен љубитељи књиге нестрпљиво очекују. Октобар је месец књиге и тада се иде на Сајам књига. То је посебан доживљај, јер су изложени нови наслови. И ове године пред нама је било море књига.

НАРОДНА БИБЛИОТЕКА ПРВАЦИМА НА ДАР

...Једва смо чекали да се пробудимо. Трчали смо - без разлога, смејали се - са малим разлогом, радовали се свему - само зато јер смо били деца! ... Оно што смо брзо престали да будемо и што више никада нећемо бити.

Старији људи се тек касније сете да је детињство било чаробно и непоновљиво. Тек кад одрасту и размисле, кад упореде.

Деца немају појма о томе. Деца живе, интензивно и радосно, јер имају млада и гладна чула, која траже да се стално нешто пипа, нешто гледа, нешто слуша. Деци је неко поклонιο луде ноге, и руке - немирне као елисе хеликоптера. Па трчи и врти, скачи и лети - док те умор и сан не баце у нокдаун, до јутра.

Међутим, и томе једном дође крај. Растанемо се од детињства и постанемо људи. Неко из детињства понесе само успомене, а неко сачува у очима, ушима, у срцу још мало оне радозналости и немира. Па и даље уме да се игра и радује малим стварима...

Једна од таквих је и Јадранка Ђулум, песникиња из Вршца, која је у белоцркванској Народној библиотеци својим стиховима дочекала ђаке прваке основних школа "Жарко Зрењанин" и "Доситеј Обрадовић", а повод је био њихов свечани пријем у библиотеку. Као и прошле, и ове, 2009. године, прваци су награђени бесплатним учлањењем у библиотеку.

На топлу добродошлицу домаћина деца су узвратила осмесима, стиховима, аплаузом и песмом. Библиотека се претворила у дивно и шарено место пуно књига које чекају да буду прочитане, а чланска карта коју су добили постала је карта за путовање у свет маште и снова.

Прваци су сада пошли у други разред, али се и даље дружимо. Заједно расту - библиотека и деца. Библиотека сваке године има све више књига, а деца уз књиге расту брже - до стола, до столице, до кашике, до полице...



АКТУЕЛНОСТИ

Најчитаније књиге домаћих аутора:

1. "Довољан разлог", Марија Јовановић
2. "Азбука мог живота", Мирјана Бобић Мојсиловић
3. "Тесла, портрет међу маскама", Владимир Пиштало
4. "Разна лица љубави", Нада Маринковић
5. "Причи никад краја", Горица Нешовић и Јелица Грегановић

Најчитаније књиге страних аутора:

1. "Ловац на змајеве", Халед Хосеини
2. "Драгуљ медине", Шери Џонс
3. "Крадљивица књига", Маркус Зусак
4. "Читач", Бернхард Шлинк
5. "Брида", Пауло Коелњо

Најчитаније књиге за децу ...

- "Грозни Гаша", Франческа Симоне
 "Принцезин дневник", Мег Кабот
 "Исповести Џорџије Николсон", Луиз Ренисон

ПРЕПОРУЧУЈЕМО

"Моја омиљена супруга" - Тони Парсонс
 ...прича о мушкарцу и жени из нашег доба, о њиховим борбама, радостима и скривеним чежњама...

Најчиталац: Милићевић Гроздана из Врачев Гаја

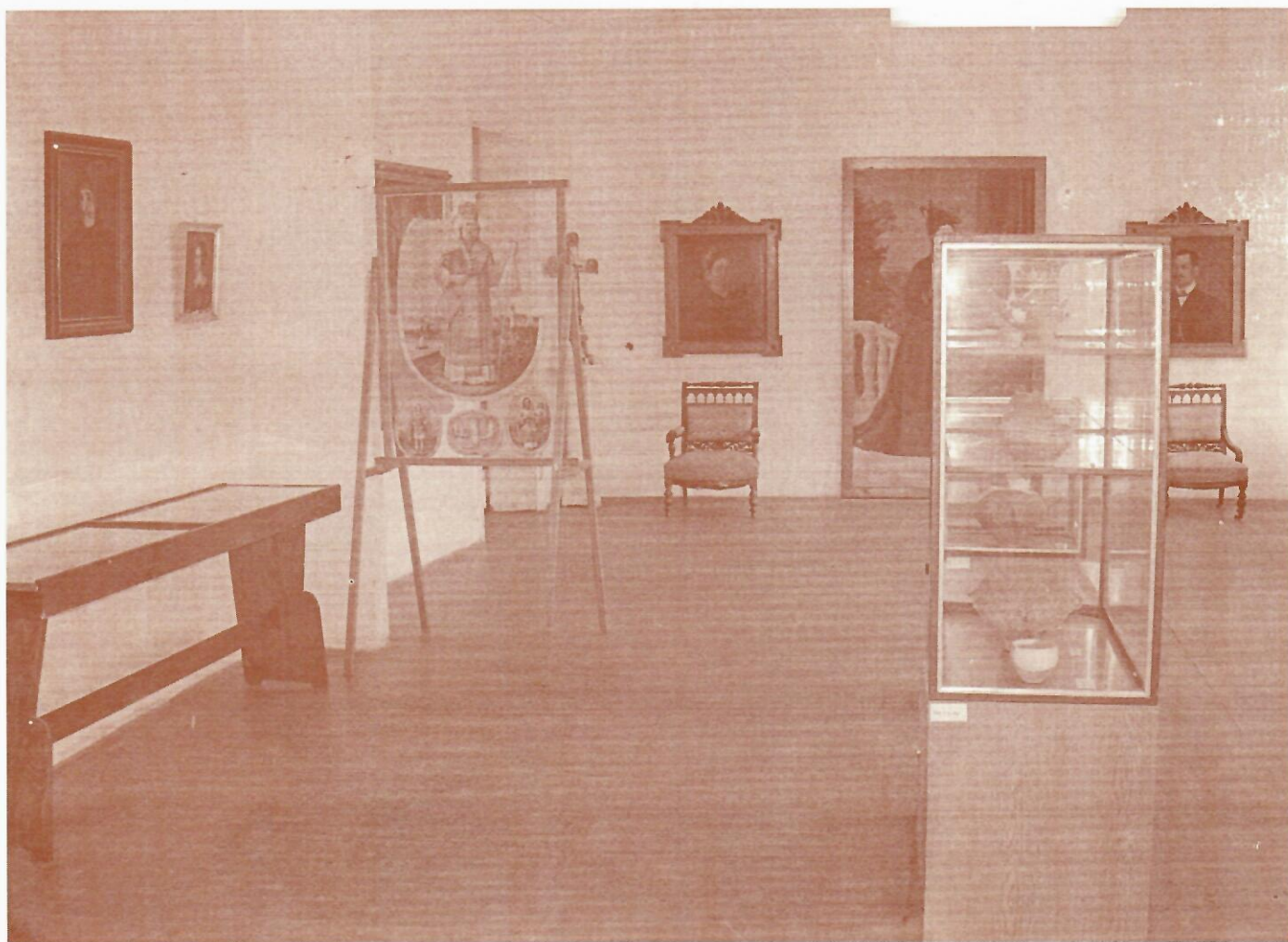
МУЗЕЈ

Ове године је уз новчану помоћ Покрајинског секретаријата за културу обављено делимично реновирање кровне конструкције зграде Музеја. Очекујемо финансијску помоћ како би се и преостали део крова поправио, јер су од прокишњавања угрожени експонати који се чувају у Музеју.

Овлашћена лица Покрајинског секретаријата за културу за редовни управни надзор у установама културе, и помоћник Покрајинског секретара господин Мицић, посетили су 29. октобра ове године Музеј и закључили да је зграда Музеја у лошем стању, да су неопходни озбиљни пројекти на основу којих би било могуће захтевати новчана средства и обавити радове на санацији зграде. Зграда Музеја је једна од најстаријих и најлепших спратних зграда у Белој Цркви, и њено пропадање је велика штета за Белу Цркву. Зато морамо све учинити да би смо је сачували.

Помоћник секретара, господин Мицић, нарочито је нагласио да ако Бела Црква жели да развија туризам, онда пре свега треба да има леп и сређен Музеј. Јер, туристи га у великом броју посећују, али, на жалост, због руиниране зграде остаје им у ружном сећању.

Овај Музеј то не заслужује, јер је најстарији у Војводини, и јер се у њему чувају изузетно вредне збирке.



ИЗДАВАЧ: Народна библиотека у Белој Цркви; за издавача Драган Танасковић, директор Народне библиотеке; редакција: Нада Стојановић, Марија Стојков, Гордана Божанић, Маја Цесарец, Тамара Ђурђев-Јосимов; лектор Радмила Гава, компјутерска припрема: Јован Јевтић.
